

Written by Administrator

Thursday, 01 August 2013 00:00 -

ஐக்கிய அமெரிக்கா
 ஐக்கிய அமெரிக்கா
 ஐக்கிய அமெரிக்கா
 : 44
 ஐக்கிய அமெரிக்கா
 ஐக்கிய அமெரிக்கா
 : 12
 ஐக்கிய அமெரிக்கா
 2013

முழுமையான உள்ளாட்சியை நோக்கி...

- மணி சங்கர் அப்சர்

இந்தக் கடலூரில் தலைப்பும், உள்ளாட்சி அமைப்புகளை வறுப்படுத்துவதற்காக மேற்கொள்ளப்பட்ட வேலையும் நடவடிக்கைகள் குறித்து 24.04.2013 அன்று மத்திய பஞ்சாயத்து ராஜ் அமைச்சரிடம் அளிக்கப்பட்ட எங்கனது வல்லுனர் குழுவின் அறிக்கையும் ஒன்றாக அமைந்தது. எதிர்பாராமல் நடந்த ஒன்றங்கல, கத்திரிமாவை இந்தியா குறித்த மகாபாரத காதலியைவிடக் கவலுள்ள தலைக்க மேலும் என்று துடிப்பவர்கள் அனைவரும் எங்களின் வல்லுனர் குழு அறிக்கையை படிப்பது அவசியம் என்று நங்கள் கருதுகிறோம். எனவே தான் அப்போதுதான் எங்களின் அறிக்கையை அறிஞரும் செய்பும் நோக்குடன் அதன் தலைப்பைப்பே இத்தக் கடலூரையும் வைத்திருக்கிறோம். கத்திரி இந்தியா குறித்த உங்களின் கவலு என்ன? என்பது குறித்த வினாவுக்கு 10.09.1930ஆம் தேதியிட்ட நட்பது 'மீம் இந்தியா' இதழில் திருக்கப்பட்டனது எழுதிவிட்டோம்.

பரம ஏழைகளும் இது எனது தாடு என்று உணரக்கூடிய, ஒரு நாட்டின் உருவகத்தில் பரம ஏழைகளின் குறும் ஒலிக்கக்கூடிய நாடாக இந்தியாவை உருவாக் தான் உழைப்பேன்".

மகாத்மா காந்தியடிகளின் இந்த வட்சிய வாசகங்கள் தான் எங்கனது அறிக்கைகளில் அடக்கப்பட்ட இம்மெழும்புள்ள அழைப்புகளில் எங்கனது அறிக்கைகள் வைக்கக்கூடிய இது தான்.

15 முதல் 20 லட்சம் மக்களின் பிரதிநிதியாக தங்களின் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் அங்கம் வகிக்கும் நாடாளுமன்றத்தில் இருப்பது போன்ற உணர்வை பெறுவதோ, திசை வி அவ்வது தொலைதூரங்களில் உள்ள மாநிலத் தலைநகரங்களில் எடுக்கப்படும் முடிவுகளின் குரலாக இருப்பதோ, அவ்வளவு என்ாடாட்ட ஆட்சியா அனுமையான அனுதாபதோ, பரம ஏழைகளை விடுங்கள், எதிராளி மனைகள் கட முடியுமே முடியாத ஒன்றாகும். இந்தியா

விடுதலையடைத்து 65 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்ட நிலையில், ஒவ்வொரு இந்தியரும் அரசியல் மற்றும் நிர்வாக தடைமுறையிலிருந்து விடுக்கி வைக்கப்பட்டிருப்பதாக கருதுகின்றனர். இத்தகைய உணர்வு என்பது, பொருளாதார நிலையிலும், சமூக வரிசையிலும் அடிமட்டத்தில் இருப்பதைவிட தங்களின் எதிர்காலம் நிர்வாகிக் கப்படும் அதிகார மையங்களாக திகழும் பங்களிக்கும் இருந்து வெறுதலையில் இருப்பதை விடவும் அவர்களின் மிகவும் மோசமாக பாதிக்கிறது. 65 ஆண்டு கால ஊதாயகம் என்பது, பெரும்பாலான தனிநபர்களை, ஆக்ஸிபெயர் ஆட்சிக்காலத்தில் அவர்களின் பெற்றோரும் முன்னோரும் எப்படி இருந்தாரோனோ அநியோகம் தங்களின் நாட்டை கடவு எழுப்புவதற்கான குரலை வெட்டுவதிலிருந்து வெகு தொலையில் தான் வைத்திருக்கிறது.

எனிலும்,இப்போதைய நிலையில் தங்களுக்குள் ஒரே நம்பிக்கை ஒளிக்கிறது என்னவென்றால், காந்தியடிகளின் முறையான தத்துவத்திற்கு தாம் திரும்பிப்பெறு தான். உள்ளாட்சிகள் என்ற அடித்தளத்தின் மீது தான் இந்தியாவின் ஊதாயக அமைப்புகள் கட்டப்பட்ட வேண்டும் என்று மகாத்மா காந்தி விருப்பினார். 1946-ஆம் ஆண்டில் நாராயண் அமைலம் எழுதிய கத்திரி இந்தியாவுக்கான காந்தியின் அரசியல் எட்டம்' என்ற பத்திரத்திற்கு தாம் எழுதிய முன்னுரையில் இந்தக் கருத்தை மகாத்மா காந்தியே இதை வளமுறுதலிடுக்கிறார்.

மேலேயே கூட போராட்டங்களுக்குப் பிறகு, 1992-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதத்தில் 73 மற்றும் 74-ஆவது அரசியல் சட்டத் திருத்தங்களும், இந்திய அரசியல் சட்டத்தின் ஒன்பதாவது பட்டியலின் தேவையாக 1996-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதத்தில் பஞ்சாயத்துக்கள்(பட்டியலினைப் பற்றியதில் விவரிக்கல்) சட்டமும் ஒரு மனதாக நிறைவேற்றப்பட்டதன் மூலம் நமது ஆட்சி முறை குறித்த காந்தியடிகளின் பார்வையில் சில முக்கிய

மணி சங்கர் அப்சர், முன்னாள் அமைச்சர், பஞ்சாயத்து ராஜ் அமைச்சகம், இந்திய துறை.

திட்டம், ஆகஸ்ட் - 2013

3

அம்சங்களை மட்டும் நாடாளுமன்றம் சேர்த்துக் கொள்வது, உள்ளாட்சி அமைப்புகளை இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் கட்டாக அமைப்பாக என்று தான் குறிப்பிடுகிறதே தவிர, கயிரிவாக அமைப்பு என்று குறிப்பிடவில்லை. இந்த இரண்டுக்கும் இடைவிலான வேறுபாடு உள்ளாட்சிகளுக்கு அதிகாரம் அளிக்க மிகவும் முக்கியம் ஆகும்.

இந்தச் சட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு கிட்டத் தட்டாகால் தந்தாள்னடுகளுக்குப் பிறகு இந்தியாவில் சில உள்ளாட்சி அமைப்புகள் உள்ளன; ஆனால், முழுமையான உள்ளாட்சி அமைப்புகள் இல்லை, எங்களின் அறிக்கை குறையை விடெங்கும் நோக்கம் கொள்ளாதனும். இன்னும் குறிப்பாக மேலும் வேண்டுமாவால், பொது உடைமைகள் மற்றும் சேவைகள் வழங்கலை இன்னும் சிறப்பானதாக வேண்டும் என்பதே இன் நோக்கமாகும். அதிகாரங்கத்தின் விளிப்போக முறை தோல்வியடைத்துவிட்ட நிலையில், பொது விளிப்போதையும், அடிமட்ட அனைவரின் திட்டமிடலையும் மேற்கொள்ளும் பொறுப்பை அதிகார வர்க்கத்திடமிருந்து, உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு மாந்றுவதன் மூலம் இதை சாதிக்க முடியும்.

தற்போதுள்ள விளிப்போக முறை எந்தளவுக்கு தோல்வியடைத்து விட்டது என்பதை மத்திய முடியாத இரண்டு உதாரணங்களின் மூலம் விளக்க முடியும். அவற்றில் முதலாவது பொருளாதார சீர்திருத்தங்கள் தொடங்கப்பட்டதில் இருந்து இன்று வரை சமூகத் துறை மற்றும் வறுமை ஒழிப்புத் திட்டங்களுக்கு வழங்கப்படும் மத்திய பட்டினேட ஒதுக்கீடு 25 டிவக்கு அதிகரித்திருக்கும் நிலையில் 1992-ஆம் ஆண்டில் ரூ.7500 கோடியாக இருந்த இந்த ஒதுக்கீடு நம்பு பட்டினேடில் ரூ.2 லட்சம் கோடியாக அதிகரித்திருக்கிறது) துக்கிய தாடுகள் மனித வழங்கியை மேம்படுத்த குறிப்பிடு விவரத்தில், பொருளாதார சீர்திருத்தம் தொடங்கப்பட்ட நாளிலிருந்து இன்று வரை 135-ஆவது இடத் தைப இத்தியா சந்திச்சந்தி வந்து கொண்டிருக்கிறது.

இதைமேல்மாம் வைத்துப் பாரக்கும் பொது அந்த உலகில் ஆலினைப் மேலேயே தரமும் இருப்பதாக நோக்குகிறது. அதாவது தாம் எவ்வளவு வேகமாக ஒடினாலும், இருத்த

இ-த்தியேயே இருப்பதாகத் தான் நோக்குகிறது. இதைத் தான் 'டிடமிம் வளர்ச்சி' என்று எங்களின் அறிக்கை கூறுகிறது.

இன்னும்பது கள்ளம் 10-ஆவது நித்தாண்டு திட்ட ஆவணங்களில் இருந்து எடுக்கப்பட்டவை ஆகும்: 11-ஆவது நித்தாண்டு திட்ட காலத்தில் நமது பொருளாதாரம் 8 விழுக்காடு என்ற அளவில் வளர்ச்சியடைத்த நிலையில், வறுமை ஒழிப்பு விதிகள் முதலைய 11 ஆண்டுகளில் தள்ளாடிக்கொண்டிருந்து 0.8 விழுக்காட்டிலிருந்து சற்று முன்னேறி 1.5 விழுக்காடு என்ற அளவை எட்டியிருக்கிறதே தவிர அதைத் தாண்டவில்லை. வறுமையை ஒழிப்பதற்கான 25 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு திட்டமிடப்பட்டதைவிட அதிக திற ஒதுக்கீட்டின், 190-க்கும் அதிகமான திட்டங்கள் மத்திய அரசு ஆதரவுடன் உருவாக்கப்பட்டிருக்கும் போதிலும், பொருளாதார சீர்திருத்தங்களின் மூலம் கிடைத்த கடுதல் வருவாயை தாம் சிறப்பாக பயன்படுத்தத் தவிர்பதன் விளைவாக ஏதாவதோ விவரித்த தவிர்பதன் விளைவாக, சந்திரதாழ்வுகளும் வேலும் பெருகி விட்டன. இவ்வாறு வளங்கள் விளைவுக்கப்படுவது, மானியங்களை வழங்குவதில் நடக்கும் முறையேடுகள் அல்லது 2007-ஆம் ஆண்டிலிருந்து நமது பொருளாதார வளர்ச்சியை கண்காணிப்பது என அளிக்கப்பட்ட சமூககருத்தாக ரூ.25 லட்சம் கோடி செலவிடப்பட்டதால் குறைந்து போன வளர்ச்சி விதிக்களைவிட மிகவும் வேளைன அளிக்கில் விவரமாகும்.

புது பெற்ற பொருளாதார வல்லுனர் டாக்டர் அர்துர் ரென குப்தா கடத்த 2007-ஆம் ஆண்டில் வெளியிட்ட பொருளாதார நிலையை குறித்த அறிக்கையில், இந்திய மக்கள் தொகையில் ஏழை மற்றும் நிலவடைத் தங்களின் அளவு 70% என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். மீதமுள்ள 30 விழுக்காடியுள்ள தான் வலிவுள்ள மக்கள் ஆவர். நாட்டின் திட்டங்களை மேம்படுத்துவதற்கு தேவையான வருவாக்கு இவர்களே தான் தாம் சார்ந்திருக்கிறோம். இத்தகைய சூழலில் நாட்டின் வளங்களை சமத்துவமான முறையில் பிரித்தனிக்காவிட்டால், வளர்ச்சியையோ அல்லது நிலையோ நம்மால் எட்ட முடியாது. அதிகரித்து வரும் தேசிய வருமானத்தைப் பரிந்துரிடத்தில் எடுத்துக்கொள் அதிகரிப்பத்க்கான பரிந்துரைகளை அளிப்பது வல்லுனர் குழுவின்

4

திட்டம், ஆகஸ்ட் - 2013

Written by Administrator
 Thursday, 01 August 2013 00:00 -

அதிகார வரம்பிற்கு வெளியே இருக்கும் நிலையில், பொதுப் பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளை, குறிப்பாக உள்ளாட்சி அமைப்புகள் அதிகார அடையாளமாக கருதப்படும் 11-ஆவது அட்டவணையில் பட்டியலிடப்பட்டுள்ள 29 வகையான பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளை இவ்வூழ் நிற்ப்பான முறையில் எவ்வாறு வழங்கலாம் என்பதுதான் தங்கின் என்ன சொல்ல வேண்டும் என்பதன் மையக் கருதாக இருக்கும்.

மத்திய அரசின் ஆதரவுடன் செயல்படுத்தப்படும் திட்டங்களால் பவனடையும் பல அம்சங்கள் மாற்றம் பட்டதானா 7-ஆவது அட்டவணையில் இடம்பெற்றிருக்கும் போதிலும், அனாதைவல்லாம் பொருட்படுத்தாமல், தடைமுறையில் மாறியப் பட்டியலில் உள்ள பெறுப்பானை திட்டங்களுக்கு மத்திய அரசாண் தி விழங்குகிறது. மத்திய அரசு ஆதரவுடன் செயல்படுத்தப்படும் திட்டங்களுக்கான விநிமுறைகளின்படிதான் இத்திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்படுகின்றன. மத்திய அரசு ஆதரவுடன் செயல்படுத்தப்படும் திட்டங்களுக்கு கருவியாகும், தொட்ச்சிவாகும் தி விழங்கப்பட வேண்டுமென்ற, விவான இத்த விநிமுறைகளை மாறில அரசுடன் தவறாமல் பின்பற்ற வேண்டும். தில்லியில் இணைச் செயலாளர் நிலையிலான அதிகாரியின் பணி ரேதத்தில் 80% இத்திட்டங்களுக்கான தி விழங்கித் தணை தவறாமல் அனுப்பப்படுகிறா? திட்ட தி விநிமுறைகளின் படி பவன்படுத்தப் பட்டிருக்கிறதா? என்பதற்காக பவன்பாட்டு சான்றிதழ்ணை ஆய்வு செய்து ஆலிவதில் தான் செயல்பட்டிருக்கிறது என்று அதிகாரி ஒவ்வொருவரிடமிருந்து.

தூதிரும்பவமாக, உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு செயல்பாட்டு அதிகாரம், தி அதிகாரம் மற்றும் பவியாளர்களை பரிந்து அளிக்க வேண்டும் என்று மாறில அரசாணை, மத்திய அரசு ஆதரவுடன் செயல்படுத்தப்படும் திட்டங்களுக்கான விநிமுறைகள் மிகமிக அரிதாகவே வலியுறுத்துகின்றன. மத்திய அரசின் ஆதரவுடன் செயல்படுத்தப்படு திட்டங்களில் பொருட்கள் அல்லது சேவைகளை வழங்கும் அமைப்பாக உள்ளாட்சி அமைப்புகள் மட்டுமே இருக்க வேண்டும் என்று மத்திய அரசு விநிமுறைகளில் எப்போதாவது தான் அரிதாக கூறப்படுகின்றன. கண்கூட்டின் இல்லாமல், மிகவும் அடக்கிபவனை

திட்டம், ஆகஸ்ட் - 2013

இத்திட்டத்தைப் பற்றி பிரதமர் கதிபவதப் போல இதற்கான திட்டமிடலை அடித்தட்டு மக்களை தவாரிவின்றன; இத்தியாவில் மிகவும் பின்பக்கிய நிலையில் இருக்கும் மாவட்டத்திற்கு அரசியல் சட்டத்தின்படிவான திட்டமிடல் கட்டாயம் ஏற்றுப்போது முன்னிதர்ப் மாவட்டங்களில் இடமிடங்களுக்கு, பிற மத்திய அரசு ஆதரவுத் திட்டங்களுக்கான திட்டமிடல்களுக்கும் அடித்தட்டு மக்களின் பங்கிப்படி ஏன் கட்டாது? மத்திய அரசு ஆதரவுடன் செயல்படுத்தப்படும் திட்டங்களின் தோலில் இது சாரி தீவிரவாதம் தலைவித்தாது; பழங்குடியின மாவட்டங்களில் ஆபத்தான நிலைவடி எட்டிவிட்டது, தீவிரவாதத்தால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் வளர்ச்சி சவால்கள் என்ற தலைப்பில் , தேடி பவன்போத்பாய குழு அளிகையில், இத்தாவது மட்டியவில் இடம்பெற்றணை பகுதிகளில் (இவை பெரும்பாலும் இது சாரி தீவிரவாதத்தால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகள் ஆகும்) வளர்ச்சித் திட்டங்களை செயல்படுத்துவதில் பெருமளவில் முறையிடுவன் தப்பதாக கண்கூட்கப்பட்டிருக்கது. ஆனாலும், இதுதசாரி தீவிரவாதத்தால் பாதிக்கப்பட்டுள்ள மாவட்டங்களுக்கான ஒவ்வொன்றை செயல்படுத்தும், அரசியல் எட்ட விநிணைமும், பஞ்சாயத்துக்கள் (பட்டியலிலைப் பகுதிகளின் விரிவாகும்) எட்ட விநிணைமும் மீதி உருவாக்கப்பட்டிருப்பதால், அது குறித்த பரிசீலிப் மேம்பட்டியல் கள்ளுர் சமுதாயம் பரிசீலிபுமுடிவாகால் விவரம் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். பரிசீலிப் திட்டமிடலும், செயல்படுத்தலும் இல்லாமல் உள்ளடக்கிய வளர்ச்சிவை ஏற்படுத்து முடியாது. உள்ளடக்கிய திரிவாகம் இல்லாத உள்ளடக்கிய வளர்ச்சி என்பது வளர்ச்சி இலக்குகளை எட்டுவதற்காக அல்லது திரிவாரிபடுத்த அநிகாரிகளை அநிகமாகவும், மக்களை குறைவாகவும் சார்த்திப்பதன் தவிர்க்க முடியாத வினைவடி ஆகும்.

கூத்த 10 ஆண்டுகளில் மேற்கொள்ளப்பட்ட தோல்விவைத்த முறையிணை எல்லாம் கருதில் கொள்ளாமல், எவ்வாறு அளிகையில் தாவன் வலியுறுத்தி விஷமம் என்னவென்றால், மத்திய அரசு ஆதரவுடன் செயல்படுத்தப்படும் திட்டங்களை உள்ளாட்சி அமைப்புகளுடன் இணைப்பில் உபரதிகாரிகளை குழப்பம் அம்சம் என்னவென்றால் , அதிகாரமளித்ததில்

போக்கில் இது கூறப்படுவதால் இதை மாறில அரசுடன் மறிப்பதில்லை. பெரும்பாலும் மாறில அரசு இத்த திட்டங்களை செயல்படுத்துகின்றன அல்லது பதிவு செயல்பட்ட சங்கங்களாக இருத்து செயல்படுவதற்கான துணை அமைப்புகளை (இவற்றின் கணக்கு வழக்குகள் கள்ளுர் தனிக்கைக்கிள அல்லது சி.ஏ.ஜி.யின் தனிக்கைக்கிள கட்டப்படுத்தப்போது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது) ஏற்படுத்துகின்றன. இதனால், திட்டத்தை செயல்படுத்தும் அமைப்புகளுக்கு பவனளியின் மீது ஏத பொறுப்புடைமையே இல்லாமல் போய்விடுகிறது. கள்ளுர் மக்களுக்கு பொறுப்புடைமை இல்லையென்றால், அன்றாடம் ஏற்படக்கூடிய வெளிப்படைத்தன்மை என்பதே இல்லாமல் போய்விடும். மக்கள் தலத்திட்டங்களுக்குக் பெருமளவில் பவன் செயல்பட்டுவதுடன், சேவையடி வழங்குவதற்ாக பெருமளவினான வலிதன் ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கும் நிலையில், பெரும்பாலான தருணங்களில் மக்கள் இத்த உதவிகளை பெறுவதற்காக பிச்சைப் பாத்திரங்களை ஏத்திக்கொண்டு பிச்சைக்காரர்களையப் போய்விடா அல்லது தங்களின் தலணையும், தலணை குழப்பத்தினால் தலணையும் பாதிக்கக்கூடிய முடிவுகளை எரிந்து குரல் கொடுக்கமுடியாமல் வேடிக்கை பார்த்துக் கொள்பபோதான இருக்கிறார்கள்.

இவ்வாறாக, இந்திய அரசியல் எட்டத்தில் 73 மற்றும் 74 ஆவது எட்டத்திற்குத் தோல்பட்ட பிறும், பரம ஏழைகளும் இது வனது தாடு என்று கணர்க்கூடிய, ஒரு தாட்டியல் உருவாக்கத்தில் பரம ஏழைகளின் குறும் ஒலிக்கக்கூடிய நாடாக இத்தியாவை உருவாக்குவதில் நமது திரிவாக முறையின் தோலில் அடைத்ததன்மை முன்மையக் காரணம், மத்திய அரசு தி உதவிவுடன் செயல்படுத்தப்படும் திட்டங்களில் உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு எந்த வித பங்கும் இல்லாமல் போய்விடா அல்லது ஏதா சித்த பங்கு மட்டுமே இருப்பதுதான் காரணம் ஆதம் இத்த இவனடு விநிவிலக்குகள் மட்டுமே உள்ளன. இவற்றில் முறையாது மகாத்மா காந்தி கணர்க வேலையாப்படி உறுத்த திட்டம் ஆகும். இது காராட்சி மன்றத்தின் ரேதக் கட்டுப்பாட்டில் (சிவ இடங்களில் மட்டுமே காராட்சித் தலையார்க கட்டுப்பாட்டில் இருக்கும்) தான் செயல்படுத்தப் படுகிறது . இரண்டாவது, பிந்தக்கிய பகுதிகளுக்கான மாறில தித்த திட்டம் ஆகும்.

5

இடம்பெற்றுவன் தடைமுறை குறித்து பொதுப் புரிதல் இல்லாதது தான். எனவே, எங்கெது அளிகையின் முக்கிய அம்சம் என்னவென்றால், மத்திய அரசு உதவிவுடன் செயல்படுத்தப்படும் 8 திட்டங்களுக்கான மாறிலி செயல்பாட்டு வலியுட்களை அளிப்பதற்குள் இருக்கும், உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு செயல்பாட்டு அதிகாரம், தி அதிகாரம் மற்றும் பவியாளர்களை அறிவியல் பூர்வமான முறையிலும், வலியமையப் பொது திரிவாகம் என்ற அடிப்படை தத்துவத்தின் வழியாக பிரதிபலிக்கும் அதிகாரமளித்தல் தத்துவத்தின் படியும், வரங்குதன் ஓவம் திட்டங்களை செயல்படுத்துவதிலும், திட்டமிடுவதிலும் உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு பொதுபங்கை எவ்வாறு உறுதி செய்வது என்பதை விளக்குவதாக இத்த வரைபடங்கள் அமைந்திருக்கும்.

அதிகாரமளிதல் என்ற தத்துவத்தின் தோக்கமே, அடிமட்டத்தில் ஏதேனும் செயல்பட்ட வேண்டுமென்றால் அது அந்த மட்டத்திலேயே செயல்பட்ட வேண்டும், அதற்கு அடுத்த எட்டத்தில் செயல்படக் கட்டாது என்பது தான். அநேகியால் சீத் மட்டத்தில் எவற்றெவெல்லாம் செயல்கட்டரேதா , அவற்றெடுபெல்வாம் மேல்மட்டத்தில் தான் செயல் வேண்டும்... அதற்கும் சீத் மட்டத்தில் செயல்கட்டாது என்பதும் அதிகாரமளித்தல் தத்துவத்தின் இன்னொரு தோக்கம் ஆகும். எனவே, நம்மிடம் தரப்பட்டிருக்கின்ற பத பவியை எந்த எட்டத்தில் செய்துமுடிப்பது என்பதை திரிமாளிக்க வலியமையான பொது திரிவாக தத்துவங்கள் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். முறைபவான அதிகாரமளித்தல் எட்டத்தை திரிமளிப்பதற்கான தடைமுறையை கொண்டுவருவதற்கான வகைப்படுத்தல் தடவடிக்கைகளுக்கு இவை மிகவும் அவசியமாகும்.

எங்கெது அளிகையின் தாவ்வாது எட்டத்தில் எங்கு செயல்பாட்டு வரைபடங்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றனவே, அங்கு ஒவ்வொரு மத்திய அரசு ஆதரவுடன் செயல்படுத்தப்படும் திட்டங்களுக்கான விநிமுறைகளில் கட்டாயமாக சேர்க்கப்பட்டுள்ள பவிகளை, திரிப்பாவையும், திரம்பட்டியல் செய்வதற்கான வலியமையை உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு வழங்கும் தி மற்றும் பவியாளர்க்கு அதிகாரப்பரிவும் சேர்த்து வழங்கப்படுகிறது. உதாரணத்திற்கு

திட்டம், ஆகஸ்ட் - 2013

Written by Administrator

Thursday, 01 August 2013 00:00 -

அனைவருக்கும் கல்வி வழங்கும் திட்டத்திற்கான விதிமுறைகளைய எங்கள் குழு ஆய்வு செய்த போது அன்றாடம் அம்மம் ஆ என்றால் அது என்ற அடிப்படையை சுற்றுச்சூழலிற்கு முன்பாக, 325 வகையான செயல்பாடுகள் செயல்பட்ட வேண்டும் என்பது தெரிய வந்தது. இவற்றில் சுமார் 200 தடவடிக்கைகள் மத்திய அல்லது மாநில அரசு நினைவுமீதும், சுமார் 100 தடவடிக்கைகள் மாமட்ட அல்லது கோட்ட அல்லது பள்ளிக்கூட அளவில் செயல்பட்ட வேண்டியவை ஆகும். ஏதெந்த தடவடிக்கைகள், அரசு சம்பந்தப்பட்டிருக்கும் 6 கட்டங்களில் (மத்திய அரசு, மாநில அரசு, மாமட்ட ஊராட்சி, ஊராட்சி ஒன்றியம், கிராம ஊராட்சி, பள்ளிக்கூடம்) எங்கு செயல்பட்ட வேண்டும் என்பதை அனைவருக்கும் கல்வி இயக்கத்திற்கான எங்களது குழுவின் மாநில செயல்பாட்டு வரைபடம் விளக்குகிறது. அநேகநேரத்தில் ஏதெனவே செயல்பட்டும் உள்ள பள்ளி மேலாண்மைக்குழு போன்ற நிபுணத்துவ அமைப்புகளின் ஆதரவை இயக்காமல், அவற்றை உள்ளாட்சி அமைப்புகளின் கீழ் கொண்டுவந்தோ அல்லது அவை நிரம சபைன் அல்லது வட்ட சபைகளின் மூலம் உள்நுழைக்க இயலாது போதுப்டுமையுடனும், பொறுப்புடனும் இருக்கும் வகையில் அவற்றுக்கும் உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கும் இடையே உறவை ஏற்படுத்தியோ இந்த செயலாமை என்பதையும் வரைபடங்கள் விளக்குகின்றன. ஒவ்வொரு தடவடிக்கைகளையும் சிறப்பாக செய்து முடிப்பதற்காக எந்த தடவடிக்கைக்கு எந்தவன விடுக்காடு நிதி பங்கு வேலை, எந்த அமைப்புகள், அதிகாரிகள் அல்லது நிபுணர்கள் இதை செயல்படுத்த வேண்டும் என்பதையும் மாநில வரைபடங்கள் விளக்குகின்றன. மத்திய அரசு ஆதரவுடன் செயல்படுத்தப்படும் அனைத்து திட்டங்களுக்கான மாநில செயல்பாட்டு வரைபடங்களும் மாநிலன் என்று அழைக்கப்பட்ட வேண்டும் என்றும், உள்ளூர் குழுவ்களுக்கு ஏற்ற வகையில் இந்த வரைபடங்களில் மேலவமான திருத்தங்களை செய்து கொள்ளும் அதிகாரம் மாநில அரசுக்கு வழங்கப்பட்ட வேண்டும் என்றும் எங்கள் குழு பரிந்துரைத்திருக்கிறது. இவ்வாறாக செயல்பாட்டு மாநிலி வரைபடங்கள், செயல்பாட்டு நினைவு வழிபாது, மாநிலத்தின் நிலைக்கீற்று மாநிலமாக மாநிலிக்கும் இவற்றை

மாநில அரசுகள் அவற்றின் சிறப்புரிமையை பயன்படுத்தியோ அல்லது மத்திய அரசுடன் கலந்தறிவு நடத்தியோ மாநிலங்களுக்குக் கொள்வனாம். ஆனால், மத்திய அரசு ஆதரவுடன் செயல்படுத்தப்படும் அனைத்து திட்டங்களும், அவற்றை செயல்படுத்தும்போது அதில் உள்ளாட்சி அமைப்புகளின் பங்கு என்ன? என்பதை வலியுறுக்கும் மாநிலம் சார்ந்த மாநிலி செயல்பாட்டு வரைபடங்களையும் கொள் இருக்கும்.

நோக்கக் காரணிகளின் அடிப்படையில் அறிவியல்பூர்வமான அதிகாரப்பிரிவுக்கு நாங்கள் பரிந்துரைத்திருக்கும் முறை, மாநில நலனுக்கும், உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கும் இடையிலான மேதாமைவும், அதன் மூலம் பெரிய அளவில் பயனற்றான அதிகாரப்பிரிவையும் முடிவுக்குக் கொண்டுவரும். அதிகாரப்பிரிவில் நல்ல பயங்களை பெறுவதற்கான கூட்டு முயற்சியில் அதிகாரப்பிரிவின் 6 நிலைகளும் ஒன்றுக்கொன்று ஒத்தொழும்புமையாக மாநிலிருக்கும். இவற்றில் ஒன்று கூட விடுபட்டிருக்கின்றன. இவற்றில் கூறும் சோக்கப்பட்டிருக்கின்றன; இதன்மூலம் காந்தியடிகள் கனவு முற்போக்கான வகையில் நனவாக்கப்பட்டிருக்கிறது.

உள்ளாட்சி அமைப்புகள் முழுக்கமுழுக்க மாநில அரசின் பொறுப்பில் தான் உள்ளன; உள்ளாட்சி தொடர்பான விஷயங்களில் மத்திய அரசு செய்வதற்கு ஏதுமில் இல்லை என்று 12-ஆவது ஐந்தாண்டு திட்ட ஆவணத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. மக்களின் பொதுவான கூத்தும் இந்தக்ஷதராகிய உள்ளு, ஆனால், இந்தியை எடுத்திக்கன் தாராளமை என்று நாங்கள் முன்வைத்துள்ள தடைமுறைகள் நிறுக்கின்றன. உண்மையில், அதிகார பரவலை தடைமுறைப்படுத்துவதற்கான அரசியல் துணிச்சல் இருந்திருக்காவிட்டால், இந்தியாவில் மிகவும் விரிவாகவும், மிகவும் நீளமாகவும் விவாதிக்கப்பட்ட அரசியல் சட்டத் திருத்தம் நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளிலும் ஒருவதாக நிறைவேற்றப்பட்டிருக்காது. அரசியல் துணிச்சல் இருந்திருக்காவிட்டால், இந்த சட்டத் திருத்தத்திற்கு குடிவாக நடைவிரை தடுத்தல் பெறுவதற்கு முன்பாக, இந்தியாவில் உள்ள மாநில சட்டப் பரவல்களில் பாதிக்கும் கடுதலானவற்றின் ஒப்பளவைப் பெற வேண்டும் என்ற நித்தனையை நான்கு மாதங்களுக்குள்

திட்டம், ஆகஸ்ட் - 2013

நிறைவு செய்திருக்க முடியாது. அரசியல் துணிச்சல் மட்டும் இருந்திருக்காவிட்டால், பங்கு சாயத்து ராஜ் சட்டப்படி கட்டாயமாக கடைபிடிக்கப்பட்ட வேண்டிய அரசியல் சட்ட அம்சங்களை மாநில அளவில் சட்ட, மீதா தரவை நிறைவேற்றவும், பெருக்கியிருக்க உள்ளாட்சி தேர்தல்களை நடத்தவும், உள்ளாட்சி அமைப்புகளில் இடஒதுக்கீடு வழங்குதல், கத்திரிமான மாநில தேர்தல் ஆணையங்களையும், மாநில நிதி ஆணையங்களையும் அமைத்தல், உள்ளாட்சிகளின் செயல்பாடுகளை உள்ளூர் மற்றும் சி.ஏ.ஓ., துணிக்கைக்கும், சமூக தணிக்கைக்கும் உட்படுத்துதல் ஆகியவை பின்பற்றப்பட்டிருக்காது. இந்தியாவில் உள்ள 15 மாநிலங்கள் மகளிருக்கான இடஒதுக்கீட்டை நற்பொதுள்ள 33 விழுக்கட்டிலும் இருந்து 50 விழுக்கட்டாக உயர்த்தியிருக்காது.

இறுதியாக, உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு அதிகாரத்தை பரிந்தளிரும் போக்கு சமமாக இல்லை. ரோனா, கிந்தாடா, மராட்டியம் ஆகிய மாநிலங்கள் உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு அதிகாரத்தைப் பரிந்தளிர்தல் முன்னிப்பில் உள்ளன. கத்திரிமர்தல், ஸார்ச்சண்ட் போன்ற மாநிலங்கள் பிந்தக்கியுள்ளன. எனினும், மேலோட்டமாக பார்க்கும் போது, கடந்த 20 ஆண்டுகளில் இந்தியாவின் அனைத்து மாநிலங்களிலும் உள்ளாட்சி அமைப்புகள் வேலமாக முன்னேறி வருகிறது தெரிகிறது. பிந்தக்கி வித்த பல மாநிலங்கள் வேலமாக பாங்கு முன்னேறி மாநிலங்களைத் தானடிச் சென்று பயனடைவதையும் பார்க்க முடிகிறது. இதற்கு பல உதாரணங்களைக் கூற முடியும். ரோனாவில் உள்ளாட்சி அமைப்புகளே இல்லாமல் இருந்த நிலையில், 1990-களில் பிற்பாறியில் ஒரே பாக்கசலில் முன்னேறிப் ரோனா உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு அதிகாரம் அளிப்பதில் முன்கூட்டாக பித்தது; நிர்ப்பாவும் கடத்த 10 ஆண்டுகளில் அநே அளவு முன்னேற்றத்தை எட்டியிருக்கிறது; ஹரிபானா, ஹிம்ச்சலம், ராஜஸ்தான் ஆகிய மாநிலங்கள் குறிப்பிடத்தக்க அளவு முன்னேற்றத்தை எட்டியிருக்கின்றன; உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு அதிகாரம் அளிக்க முடியும் என்பதை சிக்கி,

உதாரணம்: உள்ளிட்ட மேலமை மாநிலங்கள் நிறுத்தினன; அனாசர்சலப்பிரதேசம் போன்ற சில மாநிலங்கள் தனக்கு உள்ளாட்சி அமைப்பு களில் உள்ள குறைவை சரி செய்பவண்டும். மேலா போன்ற சில சிறிய மாநிலங்களில் சிறிய பிந்தல்கள் இருப்பினால் இருப்பிடப்பாறும், உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு அதிகாரப்பிரிப்பில் அந்த மாநிலங்கள் மிக்கிர்ப்பாக செயல்பட்டிருக்கின்றன. மத்திய அரசின் பொறுப்பில் உள்ள ஸ்ரீவீவர் பிரதேசங்கள் தான் மிக மேலமான வகையில் பிந்தக்கியுள்ளன. அல்லாம், ஆந்திரப்பிரதேசம், மத்திய பிரதேசம், குஜராத் ஆகியவை தான் பெரிய மாநிலங்கள் பிரிவின வேலமாக தொடங்கி அநேவேத்திலும் முடக்கி விக்கும் மாநிலங்கள் ஆகும். ஐந்தாவது அட்டவணையில் இடப்பெற்றள்ள 10 மாநிலங்களில் மராட்டியம் தற்பிரதேசம் மாநிலம்மும் பந்தாவத்திகள் (பட்டியலிைப் பகுதிகளின் விரிவாகம்) சட்டத்தின் பிரிவுகளை செயல்படுத்துவதில் ஏமாற்றமளிக்கும் வகையில் செயல்பட்டிருக் கின்றன. இத்தப்பட்டியலில் இன்னும் நிறைவடைய வில்லை என்பது உண்மை தான் என்று பெற்றும், இதற்கான காரணமாக பரவால் கூறப்படும் அரசியல் துணிச்சல் அரசிடம் இல்லாமல் இல்லை என்பது தான் குறிப்பிட்ட வேண்டிய மிகவும் முக்கியமான பிரச்சினை ஆகும்.

இங்கு குறிப்பிடப்படவேண்டிய இன்னொரு முக்கிய அம்சம் என்னவென்றால், அதிகாரவிக் கத்திரிமை,பே, குறிப்பாக நிலவியல் ரேர்த்த அதிகாரிகளிடையே துணிச்சல் இல்லை என்பது தான். இது தொடர்பாக விரிவாக விவாதித்துள்ள எங்கள் குழுவின் அறிக்கையில், கடந்த 2004-ஆம் ஆண்டில் இந்தியாவின் பிரதமராக பதவியேற்ற ஒரு மாதத்திற்குள், 29.06.2004 அன்று நிலவியல் தடைபெற்ற,உள்ளாட்சி அமைப்புகள் மூலமாக ஊரக வளம் மற்றும் வழமை ஒழிப்பு என்ற தலைப்பிலான முதலமைச் சரின் மராதட்டில் பிரதமர் மன்மோன் சில ஆற்றிய வரலாறு சிறப்பு மிக்க உரையையும் கட்டிக்காட்டியிருக்கிறோம். அம்மாதட்டில், உள்ளாட்சி அமைப்புகள் கைதெய்வலாம் செயல்படுத்த வேண்டும் என்பதற்கான விரிவான, தெளிவான பாதையை பிரதமர் வகுத்துத் தந்தார். அவரது உரையை எங்கள் குழு, அம்ம அறிக்கையில் ஓர் இணைப்பாக அடங்கியே ரேர்த்த திருக்கிறது. பின்னர், மத்திய அரசு ஆதரவுடன்

8

திட்டம், ஆகஸ்ட் - 2013

Written by Administrator
Thursday, 01 August 2013 00:00 -

செயல்படுத்துவதில் சமுதாயம் இருப்பதி லைத்திருக்கிறதா? என்பதை வெளிப்படுத்துவது ஆவியவற்றினால் அதிகாரம் பிராபுலட்ட சைபைக்குக் வழங்கப்பட்ட வேண்டும். அரசியல் சட்டத்தின் 73-ஆவது, 74-ஆவது திருத்தங்களின் முழுமைத் தன்மை குறித்து விளக்கும் அறிக்கை, உள்ளாட்சிகள் தொடர்பான அரசியல் சட்ட பிரிவுளை முழுமையாக செயல்படுத்துவதற்கு முழுமையான அனுமுகத்தை மிகவும் அவசியம் என்றும் வலியுறுத்தியது.

இரண்டாவதாக, உள்ளாட்சி அமைப்புகளின் வலியுறுத்தல்கள் குறித்தும் அறிக்கையில் விரிவாக விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. மாநில நிதி ஆணையர்களின் செயல்பாடுகள் மற்றும் அவற்றின் பரிந்துரைகளை ஆராய்ந்து குறித்த பரிந்துரைகள், உள்ளாட்சி அமைப்புகளின் நிதி தொடர்பான கணக்கு மற்றும் தனிக்கை, உள்ளாட்சி அமைப்புகள் அவற்றின் வருவாய் ஆதாரங்களை அவையே ஏற்படுத்திக்கொள்ள ஊக்குவிப்பதற்கான தடைமுறைகள் ஆவியை தறி, உள்ளாட்சி அமைப்புகளின் மேனக்கப் படாத திடுக்கான ஒரே ஒரு முக்கியமான ஆதாரமாக அடுத்தடுத்து வந்த மாநில நிதி ஆணையர்கள் உருவெடுத்திருப்பது குறித்தும் அதிகையில் பாராட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஊக்கமளிக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை வலியுறுத்துவது ஒருபுறமிருக்க, உள்ளாட்சி அமைப்புகள் தங்களின் செயல்பாடுகளில் வெளிப்படைத்தன்மை மற்றும் பொறுப் புடைமையை கடைபிடிப்பதற்காக அவற்றுக்கு அதிகாரத்தை பிரித்தளிக்கும்படி மாநில அரசுகள் இந்த அறிக்கை வலியுறுத்துகிறது. அதுமட்டுமீன்றி, உள்ளாட்சிகளுக்கு பிரித்தளிக்கப்படும் நிதியின் அளவை தற்போதுள்ள 3.5 விழுக்காட்டிலிருந்து 6-7 விழுக்காடாக அதிகரிக்கவேண்டும்; மாநில அரசுகள் அதிகாரப்பிரிவு அளிப்பதை ஊக்குவிக்கும் வகையில் அவற்றுக்கு அடிப்படை மற்றும் செயல்பாட்டு மானியம் வழங்கவும், உள்ளாட்சி அமைப்புகள் வெளிப்படைத்தன்மை மற்றும் பொறுப்புடைமையை கடைபிடிக்க ஊக்குவிக்கும் வகையில் அவற்றுக்கு அடிப்படை மற்றும் செயல்பாட்டு மானியம் வழங்கவும் வசதியாக தற்போதுள்ள நிதி ஒதுக்கீட்டு முறையை மாநிதி அமைக்கும்படியும் தற்போதைய 14-ஆவது நிதி

ஆணையத்திற்கு ஏங்கள் குழு வேண்டுமோள் விடுத்திருக்கிறது. உள்ளாட்சி அமைப்புகளின் நிதி நிலைமையில் விரித்த தன்மையை ஏற்படுத்தவும், எழுறுக்கான வாய்ப்புள்ள குறைக்கவும் இது வகை செய்கும்.

முன்றாவது இணை நடவடிக்கைகள் எனப்படு பவை, பிரதமரால் கட்டிக்காட்டப்பட்டவாறு இந்தியாவின் பாதுகாப்புக்கு ஒன்றை முக்கிய அச்சுறுத்தலாக நிழும் நகரடைப் பிரச்சினையை தீர்ப்பதற்காக, இந்திய அரசியல் சட்டத்தின் ஐந்தாவது அட்டவணை மற்றும் பதினேறாவது பகுதி, பஞ்சாயத்துக்கள் (பட்டியலிடப்பட்ட பகுதிகளின் விரிவாக்கம்) சட்டம்) வன உரிமைச் சட்டம் ஆவியவற்றின் தொடர்புடைய பிரிவுகளை பயன்படுத்த வேண்டியதன் அவசியம் குறித்த பரிந்துரைகள் ஆகும். பாதாபுடி நடவடிக்கை களும், வளர்ச்சியும் தேவிய முன்னுரிமை ஓர்த்து தவிர்க்க முடியாதவை ஆகும். ஆனால், பஞ் சாயத்துக்கள் (பட்டியலிடப்பட்ட பகுதிகளின் விரிவாக்கம்) சட்டத்தில் விளக்கப்பட்டுள்ளவாறு உள்ளடக்கிய திரிவாகத்தின் அடிப்படையில் உள்ளடக்கிய வளர்ச்சி எட்டப்படாதவரை இந்த இரண்டுமே போதாமையையாக இராத. மற்ற எந்த ஒன்றை அச்சுறுக்கும் விட பஞ்சாயத்துக்கள் (பட்டியலிடப்பட்ட பகுதிகளின் விரிவாக்கம்) சட்டத்தை செயல்படுத்துதலில் ஏற்படும் தேவ்வி எனவது ஐந்தாவது பட்டியல் பகுதிகளில் பாதாபுடி சிரமிய ஏற்படுவதற்கு வகை செய்கு விரும். ஐந்தாவது பட்டியலின்படி, அந்தப் பகுதிகளின் திரிவாகத்திற்கான உத்தரவுகளை பிறப்பிக்கும் அதிகாரமும் கடமைமும் மத்திய அரசுக்கு மட்டுமே இருப்பதாலும், இந்த சட்டத்தின் உத்தரவாங்களை திரைபெற்றுவிடப் பெறுபவான ஹாங்கிள்கள் தேவ்விவடைத்து விட்டதாலும், ஐந்தாவது பட்டியலின்படி, அவை சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களை மத்திய அரசு அதன் கையில் ஏடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று என்னது அறிக்கையில் பரிந்துரைக்கப்பட்டிருகிறது. பஞ்சாயத்துக்கள் (பட்டியலிடப்பட்ட பகுதிகளின் விரிவாக்கம்) சட்டத்திலிருந்து விடுபடுவதற்காக நகரகைம் ஒழிக்கப்படுதால், மிகவும் முக்கியமாக கருதப்படும் அடிமட்ட அளவில் ஐந்தாவது விதித்தன்மையை பராமரிப் பத்தாக மாநில அரசுகள் கடைபிடிக்க மிகச்சிறந்த உதாரணங்கள் உருவாகும். ●